

WR.6222.2.2013

Decyzja

Na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1, art. 188, art. 192, art. 202, art. 211, art. 214 ust. 5, w związku z art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519) zwanej dalej p.o.ś. oraz art. 104 i 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), po rozpatrzeniu wniosku firmy **GPEC Tczew Sp. z o.o.**

Starosta Tczewski orzeka:

- i. Zmienić decyzję Starosty Tczewskiego WR.6222.2.2013 r. z dnia 12 marca 2014 r., zmienioną decyzjami Starosty Tczewskiego WR.6222.2.2014 z dnia 26 listopada 2014 r. oraz WR.6222.4.2015 z dnia 18 grudnia 2015 r. udzielającą pozwolenia zintegrowanego dla **GPEC Tczew Sp. z o.o. (uprzednio Zakład Energetyki Ciepłej Tczew Sp. z o.o.) dla instalacji energetycznego spalania paliw – kotłowni węglowej KT 1602 zlokalizowanej w miejscowości Rokitki przy ul. Tczewskiej 10 w następujący sposób:**
 1. W całej treści pozwolenia WR.6222.2.2013 r. z dnia 12 marca 2014 r., zmienionego decyzjami Starosty Tczewskiego WR.6222.2.2014 z dnia 26 listopada 2014 r. oraz WR.6222.4.2015 z dnia 18 grudnia 2015 r. zapisy mówiące o dwóch kotłach WR-25 zastąpić zapisem o jednym kotle WR-25 i dwóch kotłach WR-12.
 2. Pkt 1.2.1 otrzymuje brzmienie:

„1.2.1. Instalację energetycznego spalania paliw – Kotłownię KT 1602 w Rokitkach tworzą obecnie cztery wysokotemperaturowe kotły wodne, opalane miałem węgla kamiennego, tj.:

 - kocioł WR-25-14 - o mocy cieplnej w paliwie na poziomie 34,5 MW i sprawności wynoszącej 84 %;
 - kocioł WR-10EM - o mocy cieplnej w paliwie na poziomie 11,8 MW i sprawności wynoszącej 85%;
 - 2 kotły WR-12 - o mocy cieplnej w paliwie każdego z nich na poziomie po 14,9 MW i sprawności wynoszącej 87%
wraz z infrastrukturą wspomagającą proces główny, między innymi placami składowymi opału i żużła, taśmociągami transportującymi opał i żużel, układem przygotowania wody uzupełniającej, rurociągami i pompami służącymi do transportu wody, urządzeniami odpylającymi i układem sprężonego powietrza.”.
 3. W pkt. 1.2.2 tekst: *„Powietrze podawane jest do kotłów z wykorzystywaniem dwóch wentylatorów powietrza podmuchowego i dwóch wentylatorów powietrza wtórnego w przypadku każdego z kotłów WR-25-014 oraz jednego wentylatora powietrza podmuchowego i jednego wentylatora powietrza wtórnego w kotle WR-10EM. Powietrze podmuchowe jest źródłem tlenu niezbędnego w procesie spalania, powietrze wtórne podawane jest natomiast w przypadku wystąpienia konieczności zwiększenia*

jego ilości, spowodowanej np. gorszym stanem fizycznym paliwa. Dwa wentylatory ciągu w przypadku każdego z kotłów WR-25-014 oraz jeden wentylator w kotle WR-10EM regulują natomiast odpowiedni poziom oraz stabilność tzw. „ciągu kominowego” w przestrzeni pomiędzy kotłami, a emitorem, umożliwiając tym samym odpowiednie warunki odprowadzania powstających podczas spalania paliwa spalin. Wynoszone

w kierunku emitora produkty spalania paliw, kierowane są do urządzeń odpylających (w przypadku kotłów WR-25-014 dwoma kanałami z każdego kotła, w przypadku kotła WR-10EM jednym kanałem), a następnie odprowadzane są za pośrednictwem komina o wysokości 120 m do atmosfery.” zastąpić następującym: „Powietrze podawane jest do kotłów z wykorzystaniem dwóch wentylatorów powietrza podmuchowego i dwóch wentylatorów powietrza wtórnego w przypadku kotła WR25-014 oraz jednego wentylatora powietrza podmuchowego i jednego wentylatora powietrza wtórnego w kotle WR-10EM. W przypadku dwóch kotłów WR-12 wykorzystywane będzie po jednym wentylatorze powietrza podmuchowego i jednym wentylatorze powietrza wtórnego. Powietrze podmuchowe jest źródłem tlenu niezbędnego w procesie spalania, powietrze wtórne podawane jest natomiast w przypadku wystąpienia konieczności zwiększenia jego ilości, spowodowanej np. gorszym stanem fizycznym paliwa. Dwa wentylatory ciągu w przypadku kotła WR-25-014 oraz jeden wentylator w kotle WR-10EM oraz w dwóch kotłach WR-12 regulują natomiast odpowiedni poziom oraz stabilność tzw. „ciągu kominowego” w przestrzeni pomiędzy kotłami, a emitorem, umożliwiając tym samym odpowiednie warunki odprowadzania powstających podczas spalania paliwa spalin. Wynoszone w kierunku emitora produkty spalania paliw, kierowane są do urządzeń odpylających (w przypadku kotła WR-25-014 dwoma kanałami z każdego kotła, w przypadku kotła WR-10EM oraz dwóch kotłów WR-12 jednym kanałem), a następnie odprowadzane są za pośrednictwem komina o wysokości 120 m do atmosfery.”.

Tabela nr 1 otrzymuje następujące brzmienie:

Nr kotła	Nr 1	Nr 2	Nr 3	Nr 4
Rok budowy	1982	2007	„źródło nowe eksploatowane po dniu 31 grudnia 2015 r.”	
Rok rozpoczęcia eksploatacji	Luty 1988	Maj 2007		
Typ kotła	WR-25-014	WR-10-EM	WR-12	WR-12
Parametry wody wylotowej[C°]/[MPa]	150/1,3	145/1,3	150/1,75	150/1,75
Pow. ogrzewalna/ Pojemność wodna	1279,2 m ² /12,6m ³	492,0 m ² /4,76 m ³	775 m ² /5,42 m ³	775 m ² /5,42 m ³
Temp. wody zasilającej min / max [C°]	55/80	70/100,5	70/150	70/150
Nominalny przepływ przez kocioł	365 Mg/h	115 Mg/h	36,75 kg/s	36,75 kg/s

4. Pkt 1.2.3 otrzymuje brzmienie:

„Instalacja energetycznego spalania paliw – Kotłownia KT 1602 w Rokitkach pracować może w 8 wariantach:

- łączną pracę kotłów WR25 + 2 x WR12;

- łączną pracę kotłów WR25 + WR10 + WR12;
- łączną pracę kotłów WR25 + WR10;
- łączną pracę kotłów WR12 + WR10;
- łączną pracę kotłów 2 x WR12;
- łączną pracę kotłów WR25 + WR12;
- pracę pojedynczego kotła WR12;
- pracę pojedynczego kotła WR10.

Przy maksymalnym czasie pracy poszczególnych kotłów w roku na poziomie:

- kocioł WR-25-014 KW-2 do 5 500 h/rok;
- kocioł WR-10 KW-3 do 4 500 h/rok;
- kocioł WR-12 KW-1.1 oraz KW-1.2 do 6180 h/rok każdy.

Przy jednoczesności pracy kotłów oraz ich wzajemnej zmienności zakłada się, że maksymalna moc znamionowa jednoczesności pracy nie przekroczy 53 MW”.

5. W pkt 2.1 tabela nr 3 „Dopuszczalna wielkość emisji substancji do powietrza” otrzymuje brzmienie:

Lp.	Źródło zanieczyszczeń	Nazwa substancji	Mg/m ³ u 6%O
1.	Kocioł: WR 25 KW-2	Pył	100
		SO ₂	1500
		NO ₂	400
2.	Kocioł: WR 10 KW-3	Pył	100
		SO ₂	1300
		NO ₂	400
3.	Kocioł: WR 12 KW-1.1	Pył	100
		SO ₂	1300
		NO ₂	400
4.	Kocioł: WR 12 KW-1.2	Pył	100
		SO ₂	1300
		NO ₂	400

Po tabeli nr 3 wprowadza się tabelę nr 3.1 „Zestawienie dopuszczalnych wielkości emisji dla emitora E-1”

Lp.	Nazwa substancji	Stężenie dopuszczalne, ważone względem mocy mg/m ³
1.	Pył	100
2.	SO ₂	1393,5
3.	NO ₂	400

tabela nr 4 „Dopuszczalne wielkości emisji rocznej poszczególnych substancji do powietrza z instalacji energetycznego spalania paliw” otrzymuje brzmienie:

Lp.	Nazwa substancji	Dopuszczalna emisja roczna [Mg]
1.	Pył	32,2
2.	w tym pył do 2,5 μm	4,84
3.	w tym pył do 10 μm	12,90
4.	Dwutlenek siarki (SO ₂)	535

5.	Tlenki azotu jako NO ₂	216,7
6.	Benzo/a/piren	0,0575

6. W pkt 11.3 tabela nr 13 „Zakres obowiązkowego monitoringu emisji zanieczyszczeń do powietrza” otrzymuje brzmienie:

Nr emitora	Źródło/opis emitora	Zakres pomiarów okresowych	Jednostka miary	Metodyka	Częstotliwość pomiarów
E-1	Kocioł WR-25-014 KW-2 Emitor odgazów technologicznych	Dwutlenek siarki	mg/m ³	grawimetryczna	Dwa razy do roku, raz w sezonie zimowym (październik - marzec) oraz raz w sezonie letnim (kwiecień - wrzesień)
		Tlenki azotu (w przeliczeniu na NO ₂)	mg/m ³	absorpcja promieniowania IR lub UV, lub inna metoda optyczna, lub inna metoda zgodna z normą PN-EN 14791	
		Pył ogółem	mg/m ³	chemiluminescencyjna lub absorpcja promieniowania IR, lub inna metoda optyczna	
		Tlenek węgla	mg/m ³	absorpcja promieniowania IR	
	Kocioł WR-10EM KW-3 Emitor odgazów technologicznych	Zawartość tlenu	m/s Pa	paramagnetyczna, celi cyrkonowej lub inna elektrochemiczna gwarantująca niepewność pomiaru nie większą niż ± 1,0% obj.O ₂	
	Kocioł WR-12 KW-1.1 Emitor odgazów technologicznych	Prędkość przepływu spalin lub ciśnienie dynamiczne spalin	K	metoda dowolna gwarantująca niepewność pomiaru mniejszą niż 10%	
	Kocioł WR-12 KW-1.2 Emitor odgazów technologicznych	Temperatura spalin	Pa	metoda dowolna gwarantująca niepewność pomiaru ⁶⁾ nie większą niż ± 5K	
		Ciśnienie statyczne lub bezwzględne spalin	Pa	metoda dowolna gwarantująca niepewność pomiaru nie większą niż ± 10hPa	
	Wilgotność bezwzględna gazów odlotowych lub stopień zawilżenia gazu	kg/m ³ k _g gparowodnej / k _g gazusuchego	metoda dowolna gwarantująca niepewność pomiaru mniejszą niż: -20% w przypadku wilgotności bezwzględnej gazów odlotowych, -10% w przypadku stopnia zawilżenia gazów odlotowych		

II. **Utrzymać w mocy pozostałe ustalenia zawarte w pozwoleniu zintegrowanym WR.6222.2.2013 z dnia 12 marca 2014 r. i jego zmianach: WR.6222.2.2014 z dnia 26 listopada 2014 r. oraz WR.6222.4.2015 z dnia 18 grudnia 2015 r.**

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 214 ust. 1 p.o.ś. prowadzący instalację przed dokonaniem zmiany w instalacji pismem z dnia 9 czerwca 2017 r. poinformował tut. organ o planowanej modernizacji kotłowni KT 1602 w Rokitkach polegającej na demontażu jednego z istniejących kotłów WR-25 o mocy cieplnej w paliwie 34,5 MW (nominalnej mocy źródła 29 MW) i zastąpieniu go dwoma opalanymi miałem węgla kamiennego kotłami WR-12

o mocy cieplnej w paliwie 14,9 MW każdy. Następnie dnia 22 sierpnia 2017 r. złożył wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego wydanego decyzją Starosty Tczewskiego WR.6222.2.2014 r. z dnia 12 marca 2014 r., zmienioną decyzjami Starosty Tczewskiego WR.6222.2.2014 z 26 listopada 2014 r. oraz WR.6222.4.2015 z 18 grudnia 2015 r. dla GPEC Tczew Sp. z o.o. Starosta Tczewski pismami z dnia 21 września 2017 r. zawiadomił podmiot o wszczęciu postępowania jednocześnie wzywając go do uzupełnienia wniosku. Dnia 3 października 2017 r. do Tut. Organu wpłynęło stosowne uzupełnienie wniosku.

Planowane zmiany nie wpłyną na zwiększenie mocy cieplnej instalacji, nie nastąpi znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko, w związku z czym zmiana ta nie wpisuje się w definicję „istotnej zmiany instalacji”.

Od grudnia 2017 r. w kotłowni KT 1602 instalację będą tworzyły cztery wysokotemperaturowe kotły wodne tj.:

- kocioł WR-25-14 - o mocy cieplnej w paliwie na poziomie 34,5 MW i sprawności wynoszącej 84 %;
- kocioł WR-10EM - o mocy cieplnej w paliwie na poziomie 11,8 MW i sprawności wynoszącej 85%;
- 2 nowe kotły WR-12 - o mocy cieplnej w paliwie każdego z nich na poziomie po 14,9 MW i sprawności wynoszącej 87%.

Proces główny będzie wspomagany przez następujące urządzenia oraz infrastrukturę:

- place składowe opału i żużla,
- taśmociągi transportujące opał i żużel,
- układ przygotowania wody uzupełniającej,
- rurociągi i pompy służące do transportu wody,
- urządzenia odpylające,
- układ sprężonego powietrza,

Po modernizacji kotłownia moc cieplna w paliwie całej instalacji wyniesie 76,1 MW.

Zmodernizowana została instalacja odpylania zapewniająca uzyskanie emisji pyłów na poziomie poniżej 100 mg/ Nm³. Spaliny z kotłów WR-25 odprowadzane są dwoma bliźniaczymi, poprowadzonymi równolegle instalacjami odpylania. Osobno strona lewa i prawa co daje możliwość wykorzystania istniejącej instalacji odpylania do potrzeb nowobudowanych kotłów WR-12. Układ przepływu spalin zostanie rozbudowany tak, aby każdy z nowych kotłów posiadał swoją stację odpylania. Spaliny z komory paleniskowej odprowadzane będą do instalacji odpylającej. Następnie po odpyleniu spaliny kierowane będą na wentylator wyciągowy, który transportować je będzie do istniejącego komina.

Możliwe warianty pracy podstawowych urządzeń *Instalacji energetycznego spalania paliw – Kotłowni KT 1602* w Rokitkach, określono w oparciu o doświadczenia eksploatacyjne wynikające z określonych sytuacji ruchowych, pór roku (miesiące obejmujące sezon grzewczy) oraz zachowania niezbędnego marginesu bezpieczeństwa energetycznego.

Instalacja energetycznego spalania paliw - Kotłowni KT 1602 w Rokitkach może pracować w wariantach obejmujących:

- łączną pracę kotłów WR25 + 2 x WR12;
- łączną pracę kotłów WR25 + WR10 + WR12;
- łączną pracę kotłów WR25 + WR10;
- łączną pracę kotłów WR12 + WR10;
- łączną pracę kotłów 2 x WR12;
- łączną pracę kotłów WR25 + WR12;
- pracę pojedynczego kotła WR12;
- pracę pojedynczego kotła WR10.

Prowadzący instalację energetycznego spalania paliw w Rokitkach jej stan techniczny ocenia jako dobry. Urządzenia techniczne są eksploatowane wyłącznie w normalnych warunkach, w stanie ich pełnej sprawności technicznej.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, po przeprowadzeniu modernizacji kotłownia KT 1602 nadal będzie instalacją IPPC do wytwarzania energii i paliw, do spalania paliw o nominalnej mocy nie mniejszej niż 50 MW, a zatem pracować może wyłącznie na podstawie pozwolenia zintegrowanego. Natomiast zgodnie z art. 157a. p.o.ś. nie spełnia kryteriów pierwszej i drugiej zasady łączenia. Nadal gazy odlotowe wszystkich źródeł spalania paliw są odprowadzane do powietrza przez wspólny 120 m emitor, jednak tylko jeden z kotłów posiada nominalną moc cieplną powyżej 15 MW w tym ujęciu nie jest to już duży obiekt energetycznego spalania LCP (powyżej 50MW). W związku z zaistniałą sytuacją instalacja nie podlega pod przepisy dotyczące derogacji ciepłowniczej oraz konkluzji dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT), o których mowa w decyzji wykonawczej komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE.

Zgodnie z art. 224 ust. 3 p.o.ś. w pozwoleniu nie określa się wielkości emisji dla węgla elementarnego – sadzy i tlenku węgla, które wprowadzone do powietrza nie powodują przekroczenia 10% dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu albo 10% wartości odniesienia, wskazując jedynie rodzaje gazów i pyłów, których emisji nie określono.

Z przedstawionych we wniosku obliczeń wynika, że przy jednoczesnym zastosowaniu wszystkich kotłów (oddziaływanie skumulowane) będą spełnione standardy emisyjne zgodnie z aktualnie obowiązującym rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014 r. *w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1546)* oraz, iż emisja substancji zanieczyszczających wprowadzanych do powietrza z ciepłowni będzie zgodna z wymaganiami określonymi w *Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87)* oraz w *sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu określonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. (Dz. U. 2012 r. poz. 1031)*.

Po modernizacji kotłowni nie ulegną zmianie: rodzaj i parametry paliwa, ilości wykorzystywanej wody, wprowadzanie ścieków zarówno do urządzeń kanalizacyjnych jak też do wód lub ziemi, gospodarka odpadami, emitowanie hałasu oraz czas eksploatacji instalacji. Po modernizacji nie przewiduje się oddziaływania transgranicznego. Założeniem modernizacji jest znaczne zmniejszenie ilości dostarczanego paliwa do kotłowni przy uzyskaniu nie zmienionej produkcji ciepła.

W stosunku do obowiązującego pozwolenia zintegrowanego (wraz ze zmianami), nastąpiła zmiana w stosowanych przez zakład środkach pomocniczych. Do stosowanych została dodana substancja o nazwie handlowej - uranina (sól sodowa fluorescencyjna), oleje przekładniowe, olej sprężarkowy oraz wapno hydratyzowane. Substancje te nie należą do substancji niebezpiecznych, w swoim składzie również nie zawierają substancji niebezpiecznych. Zmianie ulegnie również wielkość emisji zanieczyszczeń do powietrza.

W związku z powyższym oraz zgodnie z wnioskiem prowadzącego instalację nie zmienia się ilości, stanu i jakości ścieków, wielkości emisji hałasu, ilości i rodzajów odpadów przeznaczonych do wytworzenia, monitoring w zakresie procesów technologicznych, gospodarki wodno-ściekowej, emisji hałasu, wytwarzania odpadów. Zmianie uległ monitoring substancji do powietrza. Obecnie w przedmiotowej instalacji

z uwagi na likwidację kotła WR-25-014 KW-1 nie ma zastosowania pierwsza ani druga zasada łączenia, dlatego też pomiary emisji prowadzone będą jedynie dwa razy w roku na emitorze E-1, a nie na wszystkich częściach przedmiotowego źródła. Z uwagi na likwidację kotła WR-25-014 KW-1 nominalna moc cieplna instalacji wynosi 34,5 MW i jest mniejsza od 50 MW. Dla takiej instalacji nie są wymagane okresowe pomiary rtęci.

Wszystkie źródła emisji jakie są eksploatowane w ramach Instalacji energetycznego spalania paliw - Kotłowni KT 1602 (kocioł WR-25-014 KW-2, WR10 KW-3, WR12 KW-1.1 oraz WR12 KW-1.2) podlegają wymogom, określonym w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 7 listopada 2014 r. w sprawie standardów dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1546), zwanego dalej rozporządzeniem o standardach, jako źródła spalania paliw o mocy nie mniejszej niż 1 MW (zgodnie z paragrafem 5 pkt. 1 ww. rozporządzenia).

Standardy emisyjne dla kotłów WR-25-014 KW-2 zarówno dla spalania węgla kamiennego określone są w załączniku nr 2 do ww. rozporządzenia, jako standardy emisyjne dla źródła istniejącego, dla którego pierwsze pozwolenie na budowę lub odpowiednik takiego pozwolenia wydano przed dniem 1 lipca 1987 r., o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 50 MW oraz dla źródła istniejącego, dla którego pierwsze pozwolenie na budowę lub odpowiednik takiego pozwolenia wydano przed dniem 1 lipca 1987 r., o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW – do dnia 31 grudnia 2015 r. albo, w przypadkach wskazanych w pkt IV - do terminu określonego w tym punkcie.

Standardy emisyjne dla kotła WR10 KW-3, określone są w załączniku nr 4 do ww. rozporządzenia, jako standardy emisyjne dla źródła istniejącego, dla którego wniosek o wydanie pozwolenia na budowę złożono po dniu 26 listopada 2002 r. lub które zostało oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r., dla źródła istniejącego będącego turbiną gazową, dla którego pozwolenie na budowę wydano po dniu 30 czerwca 2002 r. lub które zostało oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r., oraz dla źródła istniejącego, w którym po dniu 27 listopada 2003 r. dokonano istotnej zmiany instalacji, o której mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – prawo ochrony środowiska, o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 50 MW, a do dnia 31 grudnia 2015 r. także dla źródła istniejącego o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW.

Standardy emisyjne dla kotła WR12 KW-1.1 oraz WR12 KW-1.2 określone są w załączniku nr 6 do ww. rozporządzenia, jako standardy emisyjne dla źródła nowego, dla źródła, o którym mowa w § 6 ust. 5 rozporządzenia, eksploatowanego po dniu 31 grudnia 2015 r., a jeżeli przepis § 6 ust. 5 rozporządzenia stosuje się do części źródła – to dla tej części eksploatowanej po dniu 31 grudnia 2015 r. oraz dla źródła, o którym mowa w art. 146a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – prawo ochrony środowiska, eksploatowanego po dniu 31 grudnia 2023 r. lub po wykorzystaniu limitu czasu użytkowania odpowiednio 17 500 lub 32 000 godzin, mimo złożenia przez prowadzącego takie źródło pisemnej deklaracji, w terminie do dnia 1 stycznia 2014 r., że źródło będzie użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2023 r., a czas użytkowania źródła, w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2023 r., nie przekroczy 17 500 godzin albo 32 000 godzin.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w osnowie.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, ul. Podwałe Przedmiejskie 30, 80 – 824 Gdańsk za pośrednictwem Starosty Tczewskiego w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Strona chcąc przyspieszyć uzyskanie decyzji ostatecznej i prawomocnej może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Oświadczenie w sprawie zrzeczenia się odwołania strona może złożyć w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania do Starosty Tczewskiego. Skutkiem zrzeczenia się odwołania przez stronę jest ostateczność i prawomocność decyzji, tj. brak możliwości złożenia odwołania od decyzji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego i zaskarżenia tejże decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Odpowiedzialności za szkody wyrządzone oddziaływaniem na środowisko nie wyłącza okoliczność, że działalność będąca przyczyną powstawania szkód jest prowadzona na podstawie decyzji i w jej granicach (art. 325 ustawy p.o.ś). Na przedsiębiorcy ciąży obowiązek, zgodnie z art. 284 ust. 1 wyżej przywołanej ustawy, ustalania we własnym zakresie opłaty za korzystanie ze środowiska.

Zgodnie ze złożonym oświadczeniem zakład GPEC Tczew z siedzibą w Tczewie, ul. Rokickiej 16 kwalifikuje się na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1827) do małych przedsiębiorców, co stanowi podstawę do ustalenia wysokości opłaty skarbowej. Zgodnie z cz. III ust. 40, pkt 2 oraz pkt 46 załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1827ze zm.) opłata skarbowa za pozwolenie na wprowadzanie substancji do środowiska wydane na podstawie przepisów o ochronie środowiska w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez małych przedsiębiorców wynosi 50% z 506,00 zł.

Opłatę skarbową za zmianę pozwolenia zintegrowanego w wysokości 253,00 zł wpłacono 10 sierpnia 2017 r. na rachunek bankowy Urzędu Miejskiego w Tczewie nr 47 1240 1242 1111 0010 0225 0976.



z up. STAROSTY
Adam Winiarski
Członek Zarządu

Otrzymuje:

GPEC TCZEW SP. Z O.O. 32583/17
ul. Rokicka 16, 83-110 Tczew.

Do wiadomości:

1. Minister Środowiska;
2. Prezydent Miasta Tczewa,
3. Pomorski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Gdańsku;
4. Marszałek Województwa Pomorskiego;
5. WR-a/a.